

[Korsgaard.]

kredse, den finder man saamænd ogsaa i høj Grad indenfor de Kredse, der staar det ærede Medlem Hr. Stauning nær; det er i høj Grad en Temperamentsag.

Gaar en slig Optimist over Gevind og han har Magten — og det kan man jo altid risikere, at han har, for Optimister har desværre en vis Evne til at rive Folk med sig —, bliver han farlig; intet er jo farligere end den Folkehøvding, som uden nogen Forstand paa, hvad der tjener Landets Bedste, kan rive Masserne med sig. Det gælder med Hensyn til Penge, det gælder ogsaa i Politik. Her har vi heldigvis ikke endnu haft nogen, som det har været forundt, om jeg saa maa sige, politisk at rive Masserne med sig, men økonomisk havde vi det i den Ledelse, der den Gang sad i Landmandsbanken, og det kostede mange Penge.

Men, som sagt, man besang denne Ledelse, den Gang det gik godt. Er det nu ikke egentlig rigtig væmmeligt at synge over en Mand i Opgang, for saa, naar man opdager, at man selv har været et Fæ og takseret ham forkert, at skælde ham Huden fuld og sige: Du er dog et rædsomt Asen!

Formanden: Jeg synes, det ærede Medlem bruger alt for stærke Udtalelser i denne Forbindelse.

(*Borgbjerg:* Partiets Ordfører i Lands-tinget, Hr. Schovelin!).

Korsgaard: Saa vidt jeg erindrer, er der ikke af den Tunge sunget noget om, at Glückstadt var en Finansmand af Verdensformat; det var i hvert Fald ikke hans Om- tale af Hr. Glückstadt, der i særlig Grad maatte give Genlyd ud over Verden, for nok er jo ethvert Medlem af det konservative Folkeparti et betydeligt Menneske, men jeg vil dog ikke tro, at de efter de Herrers Mening tilnærmelsesvis kunde komme op ved Siden af dem, der sad i den straalende Regering, hvoraf det ærede Medlem Hr. Stauning ogsaa var Medlem.

Nej, det forekommer mig, at man skulde gøre Forsøg paa at holde sig nede paa Jorden og ikke stille den ene Del af Befolkningen op som Slyn- gler og den anden Del som Engle, for det er nu ikke rigtigt nogen af Delene.

Saa taler man om, at de paagældende skulde have betalt. Ja, dèr har jo allerede

det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg været inde paa, at det kunde jo være meget rart, hvis man kunde forbinde Skyld og Straf paa rette Maade; men hvem kan det? Direktionen i en Virksomhed er jo altid den afgørende med Hensyn til de Dispositioner, der træffes. Det maa jo det ærede Medlem Hr. Stauning vide efter nu selv at være kommet i en vis daglig Forbindelse, kunde man vel sige, med den nuværende Bank- ledelse. Herfra maa han vel vide, at Di- rektionen er i enhver Virksomhed det Led, som afgørende har Indflydelse paa, om den paagældende Virksomhed gaar godt eller ikke. Vi ved jo alle, at af den daværende Direktion, af dem, der betød noget den Gang — eller som man troede betød noget —, er vist i alt Fald alle de døde, som man troede havde Penge, saa der er intet at faa.

Saa tales der om, at man skulde tage fra dem, der havde svindlet Bankens Penge bort. Det er jo at tale hen i Vind og Vejr, for skal der tales om, hvem der har svindlet Bankens Penge væk, saa maa det først og fremmest være Direktionen, og de har intet at betale med.

Saa vilde man vel mene, at naar Di- rektionen ikke har noget, saa skulde man vende sig til Bankraadet. Dèr vil det jo altid være svært at afgøre, hvor megen virkelig Medindflydelse et Bankraad har. Jeg skulde dog tro, at ogsaa det ærede Med- lem Hr. Stauning fra sin Virksomhed i den seneste Tid maa have lært saa meget, at denne Medindflydelse ifølge Sagens Natur maa være ret begrænset, og den maa først og fremmest forudsætte, at de Oplysninger, man faar, er rigtige. Her kan jo en Direk- tion blive taget ved Næsen, et Bankraad kan ganske overordentlig meget lettere blive det.

Jeg tror, at man i det store og hele kan sige, at det, der skete med Bankraadet, var dette, at det lod sig vildføre af Direk- tionen, og jeg tror ganske bestemt, at man i hvert Fald for den alt overvejende Parts Vedkommende tør sige, at lukreret af Ban- kens Sammenbrud har de paa ingen mulig Maade, saa nu under disse Forhold her igen at skyde paa dette Bankraad synes mig urimeligt.

Forholdet er jo ogsaa det, at de paagæl- dende har betalt efter almindelige menne- skelige Forhold ret store Pengebeløb. Man